

Pasuk in the Torah:

דברים פרק י פסוק יב - פרשת עקב

וְצַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְ<u>הוֹד אֱלֹקִידְ שׁאֵל מֵעמָדַ</u> כִּי אָם לְיִרְאָה אָת יְהוֹד אֱלֹקֵידְ לְלֶכֶת בְּכָל דְרָכִיז וּלְאַהֲכָה אֹתוֹ וְלַעַבֹּד אָת יָהוֹד אַלֹקִידְ בָּכָל לְבָבדְ וּבכל נפשר

A story of a very sick man in which the rabbi instructed him to be careful in 100 berachot a day:

пипро – пачелое алеле почет алеж

הַ<u>מַּאָה בְּרָכוֹת.</u> שֶׁתְּחֵא אֲמִירַת מֵלַת בֶּרוּךְּ כְּמוֹ שֶׁצְּרִיךְ, וּמְלַת אָתָּה כְּמוֹ שֶׁצְּרִיךְ. וַאֲמִירַת הַשֶּׁם כְּמוֹ שֶׁצְרִיךְּ לוֹמֵר אֶת הַשֵּׁם. וְאִם אַצְלִיחַ בְּזָה. שֶׁצָּרִיךְּ לוֹמֵר הָתְ הַשִּׁם. וְאִם אַצְלִיחַ בְּזָה. הַבְּיבִילִי הַמּוֹסֶר הַכִי גַּדוֹל.

וְהוֹסִיףְ הָגָאוֹן הַנּ״ל שֶׁבְּעֵת שֶׁאָמֵר רַבִּי שְׁלֹמֹה וַלְמָן וַצִּ״ל הַבּוּרִים אלוּ נעשוּ פּניו הקדושות בּוֹערים כּאשׁ. רעוד העיר שֶׁהָיָה אָז רַבִּי שְׁלֹמֹה וַלְמָן וַצַ״ל בַּשְׁנְחוֹ הָאַחַרוֹנָה, וְאַרְ שְׁהָיִה מְפִירָם שָׁבְּלֹי נְמִיוֹ הָיָה מְבְרַךְ כָּל בִּרְכוֹמִיוֹ בְּכְנָּנְה צֵצוֹמָה. וַאֲנִשִׁים הָיִּי בָּאִים לְהַאָזִין לְבְרְכוֹמִיוֹ כְּגוֹן בִּרְכִּת הַמָּזוֹן וַאֲשֶׁר יִצר. מְבָּלְים הָיָה מוֹסִיף חָזּיִּק עֵל תַזִּיק בָּיָה עֵד סוֹף יָמִיו, וְכַנְּרְאָה בַּיְרָה מִשׁוּם דָּאָין שְׁעוּר לְמַדְרֵגוֹת שֵׁל בְּנָנִת הַמֹּחַ הָמֹיָן וְהָלָב בְּזָה.

חָבָּה אָנּנ עַרִים בְּזְמַנְנּנּי לְהַרְבֵּה מָחֲלוֹת מְשַׁנּוֹרְ וְנוֹרָאוֹת שְׁבּוֹרְמוֹת הַפְּפִּלְּנִיחָם שֶׁל אֲנְשִׁים וְנָשִׁים צְעִירִים בְּקֹצֶר יָמִים, רַחֲמָנָא לֹצְלֹן. נְאָפְלוּ יְלָרִים, בּר מִינן (וְאָמֵר לִי אָחָד מַאַלְשׁי הַחָּבְּוְא לַצְלֹן. נִאְפָלוּ יְלָרִים, בּר מִינן (וְאָמֵר לִי אָחָד מַאַלְשׁי הַחָּבְּוֹח עַרְיִּשׁ שָׁתּוֹפְצָה זוֹ הַרְבֵּה יוֹחֵר מְצוּי עַכְשָׁוֹ מִבְּדּוֹר הַקּוֹרָם). יְאָמֶר לִי הַנָּאוֹן רָבִּי יִצְּחָק יְרוּחָם בוֹרוֹרִיאנְסְקִי שְׁלִיטֵ״א, חָתְנוֹ שֶׁל קְיִם, אַמְר לִי הַנָּאוֹן הָאַדִּיר רָבִי שְׁלֹמֹה וַלְמָן אוֹירבָּאךְ וֹצוּק״ל, שְׁפָּעֵם אָחַת בָּא אַלִיוֹ נְּדוֹל אָחָד שְׁהָיִה חוֹלֵה מְסְקוֹן ל״ע וּשְׁאָלוֹ אִיף לְהִחְחָצִּק וְלְעוֹרֵר רְחֲמִים עֵל עַצְמוֹ בְּעֵת צָרְתוֹ. וְעָנָה לוֹ הַבָּאוֹן רִכִּי שְׁלֹמֹה וַלְמָן וֹיִר. שְׁשָּעִי בְּאַבִי בְּאָבִי לָּה לְּהָיתִי מַחַזְּק אָת עַצְמִי בָּאֲמִירָת מָה שְׁהָיִיתִי מַחַזְּק אָת עַצְמִי בָּאֲמִירַת מָה שְׁהַיִּיתִי מַחַזְּק אָת עַצְמִי בָּאֲמִירַת מָה שְׁהָיִי מִי מְחָבָּב בְּיָה, הָיִיתִי מַחַזּק אָת עַצְמִי בָּאֲמִירָת מָּה בָּצְצְמִי בָּאֲמִרְת הָיִה מִיבּיל בְּבָּב בְּיָה, הָיִיתִי מְּחָלָם אָר בְּיִבְּים בָּאְבִיבְי בְּמָבְב בְּיָה, הָיִיתִי מְחַלָּץ אָת בְּיבִּים בָּאְבִיבִי בְּחָבְּב בְּיִב הָּבְּיב בְּיִבְּים בְּבְּבָּב בְּיָּה בְּיבְיבִים בְּבְבְּב בְּיָב בְּיִבְּיב בְּיִבְיים בְּבְּבְיבִי בְּיִבְּים בְּיִבְיבִּים בְּיבְבְיב בְּיִבְיבִי בְּבְיבּים בְּבְּבְיב בְּיִבְיב בְּיִבּים בְּבְּבְיב בְּיִבְיב בְּיִם בְּבְיבִים בְּיבְיבְיב בְּיבּים בּיִבּיב בְּיִבּיבְים בְּבְּבִים בְּיִבְּיב בְּיִבּים בְּבְבִים בְּבְבִים בְּבְּבְיבְים בְּיִבְּבְּים בְּיִבּים בּיִים בּיִים בְּיבְּים בּיִים בְּיבּים בְּבְּבְים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבְים בּיבְבְים בְּבְּבְים בְּיבּבְּים בְּרִים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּעְבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְים בְּיִבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִי

ַוּאַמַר רַבִּי חַנִינַא: הַכֹּל בִּידֵי שַׁמַיִם, חוּץ מִיָּרָאַת שַׁמַיִם. שַׁנָּאַמַר: ״וְעַתַּה יִשְׂרָאֵל מַה ה׳ אֱלֹהֶיךְ שׁוֹאֵל מֵעְמַךְ כִּי אָם לִיְרָאַה״.

Tangentially, the Gemara cites an additional statement by Rabbi Ḥanina concerning principles of faith. And Rabbi Ḥanina said: Everything is in the hands of Heaven, except for fear of Heaven. Man has free will to serve God or not, as it is stated: "And now Israel, what does the Lord your God ask of you other than to fear the Lord your God, to walk in all of His ways, to love Him and to serve the Lord your God with all your heart and with all your soul" (Deuteronomy 10:12). The Lord asks man to perform these matters because ultimately, the choice is in his hands.

אַטוּ יִרְאַת שָׁמַיִם מִילְּתָא זוּטַרְתָּא הִיא? וְהָאָמֵר רַבִּי חֲנִינָא מִשׁוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַי: אֵין לוֹ לְהַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּבֵית גְּנָזִיו אֶלָּא אוֹצָר שֶׁל יִרְאַת שָׁמַיִם, שֶׁנָּאֱמַר ״יִרְאַת ה׳ הִיא אוֹצְרוֹ״.

The verse says: What does the Lord your God ask of you other than to fear the Lord your God. The Gemara asks: Is fear of Heaven a minor matter that it can be presented as if God is not asking anything significant? Didn't Rabbi Ḥanina say in the name of Rabbi Shimon ben Yoḥai: The Holy One, Blessed be He, has nothing in his treasury other than a treasure of fear of Heaven, as it is stated: "Fear of the Lord is his treasure" (Isaiah 33:6). The Lord values and treasures fear of Heaven over all else.

אָין, לְגַבֵּי מֹשֶׁה מִילְתָא זוּטַרְתָּא הִיא. דְּאָמֵר רַבִּי חֲנִינָא: מָשֶׁל לְאָדָם שֶׁמְבַקְּשִׁים מִמֶּנוּ כְּלִי גָּדוֹל, וְיֵשׁ לוֹ — דּוֹמֶה עַלִיו כָּכְלִי גַּדוֹל. כָּכָלִי קַטַן, קַטֵּן, וָאֵין לוֹ — דּוֹמֵה עַלַיו כָּכָלִי גַּדוֹל.

The Gemara responds: Indeed, for Moses fear of Heaven is a minor matter. As Rabbi Ḥanina stated: It is comparable to one who is asked for a large vessel and he has one, it seems to him like a small vessel because he owns it. However, one who is asked for just a small vessel and he does not have one, it seems to him like a large vessel. Therefore, Moses could say: What does the Lord your God ask of you other than to fear, because in his eyes it was a minor matter.

פרק רביעי מנחות מסודת חש"ם עשיה ורשב"י אומר יכל הזריז במצוה זו זוכה וני. קרי מים מחס: בשבתת ויסים מחסס מן מי מק פני ראיה מביאה לידי זכירה זכירה מביאה לידי הכיל שנשו מרונה: מה ה אלהיך דים ויוין. ומקבל פני שכינה כתיב הכא וראיתם אותו מוכים. ללה מלני רים: פרה ומפלא מ פספון ליפיע זרים משן עו שטים פי כפפוק ורים דמה שולה כחית כיש מי פעף נו וכתיב התם האת ה' אלהיך תירא ואותו להו. למלה מרטת: באספרמקי סי ליק ב) וכיני מח מאה ומקונעות סיוש אל מקרי מה אלה מאה " כלומר שחייב קי ברטת ופנדי. פֿקפרמקי כפמים ומנדי מיני תעבוד ת'ר º חביבין ישראל שסיבבן הקב"ה מגדים שטשנים פרס: פילי האי רים כדי להשלים מחה באתיותיה הגדות וציונים במצות תפילין בראשיהן ותפילין בורועותיהן נפי. דמשמת נפשך דמיק עם המתן וכי קרית מחה הרי כולן: מון דהוי שואל מלא וציצית כבגריהן יומווזה לפתרוהן ועליהן ל־6 סלי הפי נמי כשלמם שומ אומר זה שאמר לו הבא לי חותם של מים ולא הביא <u>תניא</u> היה רכי מאיר אומר חיי<u>כ ארם לכרך 'מאה</u> ברכות בכל יום שנאמר ? ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך רב חייא בריה דרב אויא "בשבתא וביומי מבי פרח וממלי להו באיספרטקי ומגדי תניא היה "ר"מ אומר "חייב אדם לברך שלש ברכות בכל יום אלו

The Gemara (Menachot 43b) also finds an allusion to this *mitzvah* in a statement of Moshe *Rabbeinu* in *Devarim* (10:12): "*Mah Hashem Elokecha sho'el mei'imach* – What does Hashem, your God, ask of you?" Rashi, in Menachot, explains that the word "*Mah*" (literally, "what") should be read as *Me'ah* (100), so that the *pasuk* reads, "One hundred [blessings] Hashem, your God, asks of you."

Poskim point out that since this *mitzvah* is specifically "asked" of us, it has great importance, and one should be careful to fulfill this obligation daily.

Tosafot provide additional explanations. For one thing, the verse from which the obligation is derived, <u>Deuteronomy 10:12</u>, has 100 letters in it.

סידור הרוקח בשם מדרש
אמר אברהם אבינו לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם תודיעני באיזו זכות בני מתקיימים
אמר אברהם אבינו לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם תודיעני באיזו זכות בני מתקיימים
בעולם. אמר לו, קחה לי עגלה משולשת ויהיו מקריבים לפני קרבן. אבר אברהם, תינח בזמן
שבית המקדש קיים, בזמן חורבנו מה תהא עליהם. אמר לו, יהיו אומרים לפני מאה ברכות בכל
יום, ומעלה אני עליהם כאילו הקריבו לפני כל הקרבנות. לכך תיקנו מאה ברכות כנגד מאה
פסוקים שיש במקרא שבהם כל הקרבנות.

1. Parashat Lech Lekha

In Parashat Lech Lekha (Genesis 12:1), the two words, consisting of the same letters in each word; Lech Lekha (Go for yourself) from your land... make a total of 100 = 30 + 20 + 30 + 20. Abraham was commanded by G-d to leave his abode and move over to a place that Hashem would show him later on - the land of Canaan.

G-d promised Abraham that he would be blessed and also that he himself would become a blessing. Abraham the Hebrew, or Avraham Ha'lvri in Hebrew, means, , a Abraham who moved over from one place and paradigm of idolatry to another place an paradigm of a single G-d worship.

אורח חיים מו הלכות ברכות השחר בית יוסף

רח

לברך אותן. כמב מהר"י לכוהב ו"ל

דתניא היה רבי מאיר אומר (טו) מאה ברכות חייב מה שכתב רבינו וגם מפני אדם לברך בכל יום וסמכום על דרש הפסוקים. שרבים מעמי הארצות שאינם <u>סדס על עניים חמן</u> ושלח ינדך והשיב רב נטרונאי ריש מתיכתא דמתא מחסיא יודעים אותן וכר. אכל ודאי (ויו) דוד המלך עליו השלום תקן מאה ברכות הובה היא על כל יחיד ויחיד

לסעמי הארן: ומ"ש אבל ודאי חובה וכוי. כלומר לא יסמוך כל בעלמו אעפ"י שהוא לקי כהן דפשיטא דמוכה היא על כל יחיד ויחיד וכו׳

והכים מה שהשיב רב נטרונתי וכו׳ להורות שיהיו טהרין לברך חותם הכוונה לותר שלם נחשוב שתחתר שחין מברכין חלו הכרכות מתנן אם לא יכוין הוא לברכה לפטור עלמו ע"כ ולי נראה שרצונו לומר

ולם יסמכו על עניים אמן כי איכה סכנם מיחם מחם ישראל בכל שכבר נדמו וכיון דאידמו אידמו אמר שאין זה מן הדין אבל מוכה יום כמו שהיה הודם שחהן דוד מאה ברכות אלו דלא מהני עניית על כל יחיד לברך ורמו עוד כזה שאינו יולא כשאחר מברך אותם אמן אלא לעמי הארץ שאינן יודעין לכרך אכל היודע לריך לכרך:

ג דתניא היה רבי מאיר אומר מאה ברכות הייב אדם לברך בכל יום. כפלק התכלת (ממות מג:) ומנין תחה כככות כך הוא בלילה כשהולך לישן מברך המפיל חבלי שינה וכשחר מברך נטילת ידים ואשר יצר ועוד מברך ט"ץ ברכות מאלהי נשמה עד הגומל יהום בינה כשהום כישן מצון התפים הבינה ברכות על התורה וברכת לילית וברכת תפילין וברוך שלתר וישתבת וברכות ק"ש שחרית וערכית שבע הרי ל"ב ונ"ז ברכות בשלש תפלות ובשתי סעודות שהוא סועד אחת ערכית ואחת שתרים יש ט"ז ברכות ח' בכל סעודה אחת כשנוטל ידיו וברכת התוליא וד' ברכות שבברכת המזון וכשהוא שותה מברך לפניו ולאתריו הרי מאה ותמש ברכות אדם מברך בכל יום ואם הוא מחענה חסרו מ' מסעודה אחת שאינו סועד ונמלא שאינו מברך אלא טן ל"ח ויש לו להשלימן כשינים לילית ותפילין במפלח המנחה ויברך עליהם. ובשבח ספר בכל תפלה י"ב ברכות וכרכת התפילין הרי ל"ז וכנגדם אנו מוסיפין ברכה אחת מעין שבע וקידוש ותפלת מוסף שיש כה ז' ברכות וספודה שלישית שיש כה מ' ברכות הרי ין י"ו חסרו עדיין עשרים להשלים מאה וחמש שאנו מברכין בכל יום נמצא שלהשלים מאה ברכות הסרים עדיין ט"ו ברכות וכבר אתרו בפרק החכלת (שם) דתחלא להו באספרתקי ומגדים פירוש מיני בשמים ומיני פירום: יא) בשבלי הלקט (פר א) כשם גאון דת<u>שלימין הכרכות עשרים כשכת שקורין כתורה</u> ז' בשחרית וג' כתנחה ומכרך כל אחד אחת לפניה ואסת לאחריה הרי עשרים ברכות והמפטיר מברך שבע וכן כתוב בהגהות מייתוניות פ"ז מהלכות תפלה (אות פ) בשם רא"ם (יראים פי רנס) דברכות שתברכין הקוראים בתורה וברכות התפטיר עולין לשותעיהן לחשכון וכן כתב הרא"ש בסוף פרק הרואה (פר כד) ותשתע תדברי ההנהות שם דרוקת כששותעין חומן ועונין חחריהם חתן ולי נרחה דחפילו חם חותרים חותם כלחש כיון שהשותעים יודעים חיזו ברכה בול מברד ומבונים לחת בר ודי מוכחה וייניו החותרים הות בריד ומבונים לחת בר ביון שהשותעים יודעים חיזו ברכה בול מברד ומבונים לחת בר ביון מוכחה וייניו הברה ביון ברכה ביון שהשותעים יודעים חיזו ברכה ביון מברד מביונים לחת בריד מביום ביון שהשותעים יודעים חיזו ברכה ביון מביונים לחת בריד מביונים בריד מביונים לחת בריד מביונים בריד מביו הוא מברך ומכוונים לצאת בה ידי חובתם ועונין אחריה יולאים כדאמרינן בפרק החליל (סוכה th:) שבבית הכנסת של אלכסנדריא היו מניפין בסתרין להודיע שסיים שליח לפור הכרכה ויענו אתן אלמא שהיו עונים אתן אף על פי שלא שמעו הכרכה דכיון שיודעין איזו כרכה סיים די בכך וכמו שכתב רפינו בסימן קכ"ד וכיון שיכול לפנות אמן אע"פ שלא שמע משמע דהכי נמי נפיק ידי חובת אותה ברכה ככך ואם הוא מתענה בשבת חקרו י"ו ברכות שכשתי קעודות וע"ו ברכות שחקרים בכל שבת הרי ל"א וכשתחשוב כנגדם עשרים ברכות שתברכים הקוראים ושבע שתברך התפטיר הרי כ"ז עדיין ססרו ד' ולריך להשליתם בגרכת לילית בתנחה ובברכת לילית בשחר על טלית קטן ובברכות הרים ולדעת האומרים דאין מברכים על התורה אלא שתי ברכות דהערב גא אינה אלא פיום ברכה ראשונה נכנים במקומה ברכת המקדש שמו ברפים וסת"ג כתבה במנין הברכות (עשין כו קיד.) (ב):

אורה חיים מו הלכות ברכות השחר בית יוסף

ויש עוד שלש ברכות שצריך לברך שלא עשני גוי שלא והא דכתב הגאון ע"ל בגיממריא ק' הוי כי בכל יום היו מתים עשני עבד שלא עשני אשה. לפרק התכלת (פס) ופרין התם מאה וכוי. הכי ליתל מתרכ סדר קרק (פרשה ים כל) עיין סיינו עבד היינו אסה ומשני עבד זיל טפי. ופירש רש"י היינו אשה. שם: ומ"ש ואמריגן בפרק כיצד מברכין א"ר יהודה אמר דלענין תנות אשה ועכד שוין דגמרינן לה לה מאשה: דל טפי אפילו שפואד וכר. (דף ל"ה.) אלא דגרסינן בספריט חט רבנן כו' כן כחב הר"ח מפרחג:

י ויש עוד שלש ברכות וכר. בפרק התכלת (פוף דף מ"ג:) ומציאו הרי"ף (מד:) והרא"ש פוף פרק הרוחה (פרי כד). ופירש רש"י דגוי ואשה הואיל ולאו בני מלוה נינהו שפיר מכרך וכנמרא מקשה היינו עבד היינו אשה דלענין מלוח עבד וחשה שוין דגמרינן לה לה מחשה ומשני עבד זיל טפי. ויש מקשין אמאי לא מקנו לכרך שעשני ישראל ככל שאר ברכוח שנחקנו על החסד שעשה נפועל שנחן ללכ מנה מלפיש ערומים פוקח עורים וכן כולם ומפרשים על דרך מחמר רכותיט ז"ל (עירופן יג:) טח לו

בית חדש

דכתיב (שמואל – כ כג א) הוקם על ע"ל בגימטריא סיוב התנות הן דנוי לה נתחייב מאה הוו כי בכל יום היו מתים מאה נפשות מישראל ולא היו יודעין על מה עד שחקר והבין ברוח הקודש ותקן להם לישראל מאה ברכות ועל כן תקנו חכמים ז"ל אלו הברכות על סדר העולם והנהגתו להשלים מאה ברכות בכל יום. שאינו כר מנות כלל ואת"כ אנו וצריך כל אדם ליוהר בהם והפוחת אל יפחות והמוסיף יוסיף על כל דבר ברכה וברכה שנתקנה לו כמו שאמרו חכמים (בוכוח מ.) ברוך יי׳ יום יום בכל יום ויום תן לו מעין ברכותיו. (ח) ואמרינן בפרק כיצד מברכין (לה.) אמר רב יהודה אמר שמואל כל הנהנה מן העולם הזה בלא כרכה כאילו מעל יכן. וצריך כל אדם ליזהר שלא יבא לידי מעילה: ד ויש עוד שלש

ספי מזולול העבר יותר מן האשה ע"כ. ומשמע מדבריו דהני ברכות על במלות כלל ואשה ועבד אע"פ שנתחייבו בקלת מלות לא נתחייבי בכולן ויש להקדים שלא עשני עבד שכחחלה אנו מברכין שלא עשני גוי מברכין שלא עשני עבד אף על פי שישנו בקלת מלות זיל טובא והוא השוד על הגול כדתנן (חמת פ"ב מ"ת) מרכה עבדים מרכה גאל וגם דומה לנוי שחין לו זכות חבות ועוד שחסור בנת ישראל ואת"כ אנו מברכים שלא עשני אשה שאף על פי שהיא חשונה מן העבד מכל מקום אינה פייבת

הגהות והערות – "א") גראה שכא ביאשו שכתב "יוראה הובר שנשחבתו האו באר באר שנשחבתו הצאו הבר שנשחבתו הצאו תנאים האמוראים וסדרום": יבן בכתח"י וברפוסי מנטובה ופייבי די שאקו ודפריר ביי היבת יכאילור ליתא. וכן בברייתא שבנמיא שם ליתא. ועיין פרישה ובית

רט

King David re-established this custom and Halakha to recite 100 blessings per day to stop the plague that was killing a 100 people every day. This Halakha was transmitted to Moses at Sinai but got forgotten over the many years that passed by. At one point during David's reign, there was a plague that was killing one hundred people a day. The Sages investigated for the underlying spiritual cause they determined that the problem was that the people were lacking in gratitude to God. They therefore instituted that everyone should recite 100 sincere and heartfelt brachos each day, which stopped the plague. (The Tur differs from the Midrash as to whether it was King David himself of the Sages of his day that instituted the practice, though that is a fairly insignificant detail in the grand scheme of things.)

מצות מאה הברכות כהלכתה - פרק א

מקור תקנת המאה ברכות

וְהָנֵּהְ מְקוֹר מִּקְּנָה חָנַ״ל שֶׁל הַפֵּאָה בְּרְכוֹת הוּא מִנְּכְּרָא קְנָחוֹת (מ״נּ:)
פּנְיָא הָיָה רַבִּי מָאִיר אוֹמֵר, חַיָּב אָדֵם לְבָרַךְּ מֵאָה בְּרָכוֹת בְּכָל
יוֹם, שְׁנָּאֶמָר (וֹרְרִים י. יב) וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה׳ אֱלֹקֵיךְ שׁוֹאֵל מַעְּמָּה
וּפֵּרְשׁ רַשְּ״ר מָה, קֵרִי בִיה מֵאָה, וְכְּחָבוּ הַתּוֹסְפוֹת שׁר״ת פּי׳ דְּהָנִי
שׁוֹאֵל מָלָא וְיֵשׁ מַאָּה אוֹתִיוֹת בָּפָּסוּק, וְיֵשׁ מְפָרְשִׁים דְּמָה עוֹלֶה בא״ת
ב״שׁ מֵאָה (וֹרמ״ה נִצְשָּׂה י״ץ). וֹכ״כ בַּזֹּחֶר הַקְּדוֹשׁ סוֹף פָּרְשֶׁת לְרַח, עַל
לְּבְּלְה לְתַפֵּנָה זוֹ מָצִינוּ בְּמְרְרָשׁ רַבָּה בְּסוֹף פָּרָשֶׁת לְרַח, עַל
לְנֹפְלְשׁוּ הַמְפָּרְשִׁים שְׁם הּנְקם מַלְכוּתוֹ לְמַעְלָה), וְדָרְשׁ הַפְּּרְיָשׁ רָבָּה, הִּנְּסֵ מּלְכוֹתוֹ לְמַעְלָה), וְדָרְשׁ הַפְּּרְדָשׁ הַבָּה, הִיּקְם ע״ל (בְּתָנְחוּמָא שָׁם, הַנְּסֶח, בְּנִימְטְרִיָּא קִי) פְנָגֶד מַאָּה
בְּכָּלת, שֶׁבְל יוֹם הָיוּ מַתִּים מָּלְרָאֵל מַאָּה אֲנָשִׁים, בָּא דְּוֹר וְתַקַּן בְּרָבוֹת וֹמְלַן מִינִּן שְׁתִּקְנָם נַעְצְרָה הַפּבּבָּה. וּבְטוֹר (מִי מִין) הָבִיא קִי) בְּנָגְר הָאָה הָּרְכוֹת, בְּיִוֹן שֶׁתִּקְנָם נְצֶצְרָה הַפּבֵּבְּה. וֹבְטוֹר (מִי מִין) הָבִין מִשְׁר וְבִיל מְשָׁם הְּעָר בְּלְא הָיוֹ מַתְים בְּבָל יוֹם, עֵּד שְׁחַאָּר הְיִוּ הָיוֹב מָה הִיוֹב בְּירוֹנְאי בְּתְלוֹנְאי בְּבְּלוֹת, בְּיִרוֹ הָבְרִים הַפְּבָּה הָּנִבְיים שְׁם הְּבָּל בְּלְה וְבְּלִי וֹם, עֵד שְׁחַקְּר הְבֹּל יוֹם, עֵד שְׁחַקְּר הְּוֹא שָׁם פְּרָבוֹ שְׁבָּיִם הָּבְּלִישׁ שָׁם פְּרָשׁ שָׁחַבְּר הָּוֹא שָׁם פְּרָשׁ עִבְּיִרם בְּרִוּם, הָבִּשׁם הַעְּבָּרִים שְׁם בְּרִים הָבִּים אָנִים בְּבְירוֹם בְּמִים בְּמִבְּים בְּבְיִבְים בְּבּים בְּבְילִים שְׁם בְּיִם בְּבְים שְׁם בְּבְיוֹם שְׁם בְּלְים בְּיבְּים בְּיִבְים בְּבְּבוֹים שָּם בְּבָּיוֹם שְּבָּים בְּיבְּים שִׁים בְּבְּרוֹם שָׁם בְּבְים בְּיבוֹים שְׁם בְּבְּים בְּיִבְים בְּיבִים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּבְּים בְּבְים בְּתְים בְּבְּיִים בְּבְּבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיבְּים בְּבְים בְּבְּבְים בְּיבְים בְּבְּים בְּעִיבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבְים בְּבְּיִים בְּיִבְּיְם בְּב

קַדְשׁוֹ הַבִּין שֶׁהָיָה מִפְּנֵי שֶׁלֹא הָיוּ מְשֶׁבְּחִין וּמְבֶּרְכִין בָּרְאוּי לֹהשׁי״ת עֵל כָּל טובוֹהָיו שָׁהְשִׁפִּיע עֲלִיהָם, עַל כֵּן הָיוּ מֵחִים בְּעֹנֶשׁ הָזָּה, וּכְשֵׁתְּקָן לָהָם הַמָּאָה בְּרָכוֹת פַּסְקוּ לְמוּת.

וְתַבֵּ״ח שָׁם פָּחַב דְּכָר נוֹרָא, שָׁהָפּוּר הוֹרָה לְנוּ לְהִיוֹת נִוְהָרִין לְבָרָהְּ הַפָּאָה בְּרָכוֹת וְלֹא יָמֵלוּ לֹסְמֹן רַק עַל עֲנַיֵּת אָמַנִים, כִּי אִיכָּא בַּכְּנַת מִיתַת מֵאָה מִיְּעָרְאֵל בְּכָל יוֹם כְּמוֹ שָׁהָיָה לְדָם שֶׁהְּמָן דְּוֹד מָאָה בְּרָכוֹת אֵלוּ. הָרֵי שֶׁנִּיְה לְנוּ אֲדוֹנֵנוּ הַבַּ״ח שְׁנֵּוְרָה וֹאת הִיא תְּמִידִית בְּכָּל יוֹר וְדוֹר, וְאֵין שְׁמִירָה מְפֶּנָה אֶלָא עֵל יְדֵי שְׁמִירָה תַּבָּת הִמָּאָה לְּרָכוֹת, כְּדֵי לְשַׁבֵּח וּלְהוֹדוֹת לָה׳ תָּמִיד עַל רְבּוּי חֲסְדִיוֹ הַתְּדִירִים. בְּכְּכוֹת, כְּדֵי הָשָּעל יְדֵי הַמֶּאָה בְּרָכוֹת יַשׁ שְׁמִירָה מִצְּרוֹת כְּתַכ בַּעַל הְשִרֹים (דְּבִרים וּי זִי) וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ, וּבְשֶׁבְבְּּךְּ וּבְקּוּמָךְ, מִּנִין עֵל הַכְּיִים (דְּבִרים וּי זי) וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ, וּבְשֶׁבְבְּךְ וּבְקוּמָךְ, מִּנִין עֵל הַקּי, לוֹמֵר בְּשָׁיבְעֵּל מֵאָה בְּרָכוֹת, וְיִנְצֵּל מְצִי״ח קְּלְלוֹת הַבְּתוֹת בַּתוֹרִם מִּיִּרוֹת מִבְּילוֹת הַבְּתוֹת בַּתוֹרָת בַּמּוֹלְה (וִיְבְרֵיוֹ אֵלוּוּ הַבְּרוֹת בַּמִּוֹר בִּבְּעַל מְצִייח קְלְלוֹת הַבְּתוֹכוֹת בַּחוֹרָה. (וִּדְבָרִיוֹ אֵלוּוּ הַבְּתוֹת מִבְּילוֹת מְבָּלְלוֹת הַבְּתוֹבוֹת בַּחוֹרָה. (וִּדְבָרִיו אֵלוּי בִּי לִבִים מִבּרוֹקח).

בן איש הי - שנה ראשונה - פרשת בלק - פתיחה
"מַה שֹבוּ אֹהֶלִיף יַצְּקְבַ" — תַּבֶּת "מָה" קָאֵי

עַל מֵאָה בְּרָכוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רְבּוֹתִינוּ וַ"ל עַל

פָסוּק "וְעַתָּה יִשְׂרָאל מָה ה׳ אֱלֹהֶיףְ שׁאֵל

מַעְּמָּךְ": אַל תִּקְרֵי "מָה", אֶלָא "מֵאָה". וְנֶהוּ

עַל־יְדֵי "מַה" — הַם מֵאָה בִּרְכוֹת — "טֹבוּ

אֹהְלֵיךְ יַצְקֹב" — יִסְתַּלַק הַמְּנֵת, אֲשֶׁר

שַׁמְאָתוֹ חֲמוּרָה שְׁמְטַמֵּא בַּאֹהֶל. גָם עַל־יְדֵי

"מָה" — הַם מֵאָה בְּרָכוֹת — תִּוְכָה בָּאָרָץ

הַלֵּוֹר, שֶׁנַצְשֵּׁית "מִשְׁכְּנֹתֶיףְ יִשְׂרָאַל" — שֶּׁלְּךְ

הַלְוֹר, שֶׁנַצְשֵּׁית "מִשְׁכְּנֹתְיףְ יִשְׂרָאַל" — שֶּׁלְּךְ

הַיֹנוּ לָּאָחַר בְּרָכָה, וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וְהָאָרָץ

נְתַן לְבִנִּרְאָרָם", הַיְנִוּ לְאָחַר בְּרָכָה.

3. Tzadik (A righteous person)

The Gematria (numerical value) of each 4 letter word Tza-D-I-K = 90 + 4 + 10 + 100, which indicate the following:

90 times per day we answer Amen to blessings, 4 times per day we recite Kedusha (3 in the morning and one in Mincha), 10 per day we answer to Kadish – Amen, Yehe Shmei Rabba

100 blessings we should recite daily ². The Reshit Chokhma (Shaar HaKedusha ch. 17)
The verse "Ki Khen Yivorach Gaver who is G-d fearing" (Tehillim 128:4), the first two words, "Ki Khen" make a total numerical value of 30 = 70 + 100.

וְרֶבֶר זֶה, שֶׁעֵל יְרֵי הַמֶּאָה בְּרָכוֹת יַשׁ שְׁמִירָה מִצְּרוֹת כָּ<u>חַכ בַּעַל</u>
הַטוּרִים (דְּבָרִט רִי זִי) וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ, וּבְשָׁכְבְּּךְ וּבְקּנְמֶךְ, הַּגִּין עֵל
הַק׳, לוֹמֵר כְּשָׁיַעֲמֹד בַּבֹּקַר יִתְפָּלֶל מָאָה בְּרָכוֹת, וְיִנְצֵל מָצ״ח קַלְלוֹת וְעוֹד ב׳, גַּם כַּל חֹלִי וְכָל מַכָּה (שְׁם כ״ח ס״א), עֵד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. הֲרִי דְּהַמֶּאָה בְּרָכוֹת מַצִּילוֹת מָכֶּל הַקּלְלוֹת הַכְּתוּכוֹת בַּחוֹרָה. (וּדְכָרָיו אֵלוּי שֶׁל בַּעַל הַטּוּרִים מִקְּרוֹקָח).

The 100 blessings per day are a fence against the 100 afflictions mentioned in Sidra Ki Tavo; 98 curses PLUS two other illnesses mentioned by the words; Kol Choli (any illness) and Kol Macca (any blow/smite) - Deuteronomy 28:61, which

Chida in Kesher Gadol 5:32 and Machazik Beracha 46:2

are not included in the 98 curses 5.

בעל הטורים שמות פרק לח פסוק כז מאת האדנים. כנגד מיוסדים על אדני פז (שה"ש ה טו) וכנגדם תקנו מאה ברכות בכל יום (עיין מנחות מג ב):

100 corresponds to one hundred sockets of the Mishkan (Tabernacle) 3

Other sources

בעל הטורים דברים פרק י פסוק יב בעל הטורים דברים פרק י פסוק יב מנחות מג ב). וכן יש בפסוק ק' אותיות (שם תוד"ה מה בא"ת ב"ש י"ץ, ששואל ממך ק' ברכות בכל יום (מנחות מג ב). וכן יש בפסוק ק' אותיות (שם תוד"ה שואל) וכן ממך עולה ק' Also, Mah in Gematria using At-Bash (10 + 90) is 100^4 .

Standard Number of Brachot for each day of the year:

There are **4 categories** of **required** *brachot* depending on the day of the year:

(a) 30 Standard Brachot every day of the year: Al Netilas Yadayim - 1, Asher Yatzar/Elokai Neshama - 2, Birkat haTorah - 2, Birchat HaShachar - 15, Baruch Sh'amar/Yishtabach - 2, Birkat Kriat Shema of Shacharit & Maariv - 7, Hamapil - 1.

(b) Amidot/"Shemoneh Esrei"

- (c) Required Seudot (Meals): 6 for each required Seudah, plus 1 for Shechechiyanu (also relevant for Yom Kippur!), 3 for Kiddush, and 2 for Leisheiv b'Sukkah where applicable.
- (d) Birkat haMitzvot (Blessings for Mitzvot): Tzitzit/Tallit - 1, Tefillin - 2, Hallel - 2, Pesach Seder - 9, Sefirat haOmer - 1, etc. {Sefardim count one less bracha for Tefillin.}

Supplementing the Standard Number of Brachot on Shabbat and Chagim to reach 100:

Make additional brachot throughout the day. Examples: Fragrant spices, Food outside of the required Seudot, Asher Yatzar besides the single one already counted in the morning. Be included in the brachot of the Kriat haTorah & Haftarah by listening to the entire bracha silently, having kavanah to be included with it, and answering "Amen."

The total number of available *Kriat haTorah* & *Haftarah brachot* that one could possibly be included with are listed in the parentheses in the final column.

	(a) Daily Obligatory Br	(b) Amidot/Shemoneh	(c) Required Seudot	(d) Birkat HaMitzvot	Standard Number of Kriat Ha Torah and Ha
Weekday	30	57	0	3	90 (0)
Shabbat	30	28	21	1	80 (27)
Rosh Chodesh	30	64	0	5	99 (8)
1 st Day Pesach	30	28	16	12	86 (17)
Chol HaMoed Pesach	30	64	12	4	110 (8)
7th Day Pesach	30	28	15	4	77 (17)
Shavuot	30	28	16	3	77 (17)
Daytime Fast	30	57	0	3	90 (16)
Tisha B'Av	30	57	0	3	90 (20)
Rosh HaShanah	30	30	16	3	79 (17)
Yom Kippur	30	35	1	1	67 (29)
1st Day Sukkot	30	28	18	5	81 (17)
Chol HaMoed Sukkot	30	64	14	4	112 (8)
Shemini Atzeret	30	28	16	3	77 (17)
Chanukah	30	57	0	7	94 (6)
Purim	30	57	6	11	104 (6)

Brachot with the # of Supplementary farah brachot included in parentheses

הַלְבוֹת בַּרְבוֹת הַשַּׁחַר סִימַן מו

באר תגולה

ב לפרש נקבים אוֹתֶם, (יא) נָהָגוּ לְפַדְּרָם בְּבֵית־הַכְּנָפֶת (יב) וְעוֹנֵין אָמֵן אַחֲרֵיהָם וְיוֹצְאִים (ס) [ס] (יג) יְדֵי חוֹכָתָן: ג יחַיִבּ ג פוי וכיה־יופן בְּפָם פואים דר בפולות פינ אַדָם לְבֶרְךְּ בְּכָּל יוֹם מֵאָה (וֹ) (יד) בַּרָכוֹת לְפָחוֹת: ד "צַרִיךְּ לְבַרְךְּ בַכל יוֹם (טוֹ) 'שַׁלֹא עַשַׂנִי (טוֹ) עוֹבֵּד משנה ברורה

שָׁהֶיוּ מָתִים בְּבֶּל יוֹם מָאָה נְפֶּשׁוֹת מִיִשְׁרָאֵל. תַּקְן דַּיִּוֹר צֵּל זֶה לְבָרַךְּ וָאִם־בָּן, אַף בְּיוֹם הַתַּצֵנִית שֶׁחָפֵר לוֹ סְערָדָה אַחַת, גַּם־בַּן מְצֵיֵם מֵאָה בְּרָכוֹת. מַאָה בָּרָכוֹת בָּכֶל יוֹם. וְהַנָּה (יג) בְּכֶל יוֹם אָנוּ מְבָרָכין עוֹר יוֹתֵר מִמָּאָה וּרְ<u>כִיוֹם הַשְּׁבַת</u> חָפֵר לוֹ שָׁלִש־עַשְׂרֵה בְּרָכוֹת מַהַמָּאָה, וְכְּרְאִיתָא בְּמָגַן־אַבְרָהֶם, בָּרָכוֹת. כֵּיצִדְ? כַלֵּיְלָה כְשָׁהוֹלָךְ לִישׁן מָבָרָךְ ״הַּמָּפִּיל״, וֹבְשׁחַר מְבָרֶךְ צֵין שָׁם, צֵל־בֵּן יִרְאָה לְהַשְׁלִימֶם בְּמִינֵי פַּרוֹת וְמָגָדִים; רְאִם אֵין לוֹ, יוֹצֵא על נטילת ירים ואשר יצר, ועוד שש עשוה בוכות בבוכת השתר עליפי הדתק בפה שיכון לשמע בוכת התודה והפפטיר ויענה אמן, כ וְשָׁלֹשׁ בְּרָכוֹת צֵּל הַתּוֹרָה וַלְרַצַּת הָרָמָ"א לְפַמָּן בִּסִימָן מו סָצִיף ו וּבְּרַלְפְמָן בְּסִימָן דפר. וְכַתַב הַמָּגן־אַבְרָהֶם, דְּלֹא יַבְנִיס צַצְמוֹ בְּחָשְׁשׁ בְּרָכָה 🖟 בַּהַגַּ"ה], הַרֵי צַשְּׂרִים וּשְׁהַיִם, וֹכְרְכָּת צִיצִית וּתְפַלִּין, הַרֵי עוֹד שֶׁלֹש, לְפִי שְׁאֵינָה צְרִיכָה מִשׁוּם מָצְוַת מֶאָה בְּרְכוֹת. וְבְיוֹם־הַכְּפוּרְיִם נְּם־כֵּן יוֹצֵא מְנָהָגֵנו שְׁמָבֶרְכִין שְׁמִים צַל הַמְּפִלִּין, הָרִי צָשִׁרִים וְחָפֵשׁ, ובָרוּוְ שְׁאָמר בְּשְׁמִיצֵּת הַבְּרָכוֹת כְּמֹ בְּשַׁבֶּת, אַךְ בְּיוֹם־הַכְּפוּרִים אַחָּר כְּל הַחָשְׁבוֹנוֹת חַפֵּר וַיִשְׁמַבַּח, הַרִי עוד שָׁמַיִם, ובְרָכָת קָרִיאַת שְׁמָע שׁחַרִית וָצַרְכִית עַם בָּרְכָת לו עוד שָׁלֹשׁ בְּרָכוֹת, וְכָמַב הַמְּגַן־אַבְרָהָם דְּיַשְׁלִיְם זָה בְּבַרְכָּת הָרֵיחַ עַל "יָרְארּ צֵינֵינו" שְׁמוֹנֶה, הַרִי שְׁלְשִׁים וְחָמֶשׁים וְשָׁבֵע בָּרְכוֹת וְשָׁלִשׁ - הַבְּשָׁמִים: אַךְ כֵּל וְסֵן שֶׁלֹא הָסִים רַאֲמוֹ מִלְהָרִיה אַסור לַחֲוֹר וּלְבְרֵךְ, מְשׁוֹם הָפָלוֹת הַרֵי תּשְׁעִים ושְּהָיָם, וּבְשָׁהִי סְעוּדוֹת שָׁפּוֹעָר, אַחַת צַּרְכִית וְאַחַת בְּרָכָה שְׁאַינָה צְרִיכָה; וְכֵן יוכּל לְהַשְּׁלִימֶם בְּבַרְכַת אֲשֶׁר יָצֵר אָם נְוְדְּפֵּן לוֹ. שַּתַּרִית, יַשׁ שַשׁ־עָשְוַה בָּרָכוֹת, כִי בָּבֶל סְעוּרָה יַשׁ שְׁמוֹנֶה בָּרָכוֹת: עַל נְטִילָת אָפְשֶׁר רְיוֹצֵא עֵל־פִּי הַרְיָסָק בּמָה שָׁפְּכְּוַן לְשְׁמֹע חָזַרַת הַשְׁ־ץ: דְּ (טוּ) שְׁלֹא קְ ינים והפוציא וארבע בוכות שבבובת הפוון, וכשהוא שותה כוס צשני וכרי. ויתהר שלא יברף "שנשני ושראל", כמו שיש באיתה סראים "

מוציא שום אָדָם (עית בְּסִיקון ו): גֹ (יד) בְּרָכוֹת. הַשַּצֵם, (ים) לְפִי בְּבַרְבָּת־הַמְּוֹון מְבָרַךְ לְפָנֵיו וּלְאַחָרְיוֹ. הֲרִי בְּסַךְ הַכֹּל מָאָה וּשְׁמוֹנְה בְּרְכוֹת. שַׁעַר הַצִּיוּן

(ס) סָגַן־אַבְרָהָם (ט) אַחַרוֹנִים: (י) סְרִי חָדָשׁ: (יל) טוּר בְּשֶׁם רַב נְפִים גָאוֹן: (ינ) אַחַרוֹנִים: (יג) בּיח וְצִיְן טִייו: (יד) סָגן־אַבְרָהָם וּנְחִיב־חַיִּים וְחַיַּ־אַרְם:

הַלְבוֹת שַבָּת סִימָן רצ

רצ בְּשַבָּת יַשְלִים מֵאָה בַרְכוֹת בַּפַרוֹת, ובוֹ ב׳ סעיפים:

א [*] (א) "יַרְבֶּה בְּפַרוֹת ומְגָדִים וּמִינֵי רֵיחָ, כְּדֵי לְהַשְׁלִים (ב) מִנְיַן מֵאָה בְּרְכוֹת: הנה וְאִם רָגִיל בִּשְׁנַת × סְּוֹיוֹת משנה ברורה

א (א) נַרְבֶּה בְּפַרוֹת וְכוּ׳. וְגַם בְּלִיל שַבַּת־לָרָשׁ טוֹב שְׁיַשְׁלִים בָּם בְּרוּדָה, וְעַהָּה שְׁנַחְסָר לוֹ כַּפָּה בְרַכוֹת, שְׁבַּתְשׁ טוֹב שְׁיַשְׁלִים בָּם בְּרוּדָה, וְעַהָּה שְׁנַחְסָר לוֹ כַּפָּה בְּרָכוֹת, שְׁבַּתְשׁ שׁבַּת יַשׁ רַקְ שׁבַע

הפאה בְרְכוֹת: (ב) מִנְיַן מֵאָה בְּרָכוֹת. כִּי בְּכֶל יוֹם מְבֶרֶךְ אָדֶם בְּרָכוֹת, וְעַל־כֶּן יִשְׁמַדֵּל לְהַשְּׁלִימָם: (ג) אַל יְבַשְּׁלְנוּ. וּסבֶּל מְקוֹם מַאָּה בְרְכוֹת, וְכִרְאִיתָא לְעִיל בְּסִימָן מו סְעִיף ג, עַיַן שֶׁם בִּמְשְׁנָה (b) לֹא יַדְבָּה בּוֹ יוֹתַר מַדִּי. שֶׁלֹא יְבִיאָנוּ לְיְדִי בְּשׁוּל תּוֹרָה, שְׁאֲפְּלּוּ

הַלְבוֹת שַׁבָּת סִימָן רפד

בַּשָּה כִּי יִנִּינֵּ יוֹם הַמָּנוֹחַ הַזֶּה וְאֶת יוֹם רֹאשׁ הַחַדֶּשׁ הַזָּה'. וְהַמְּנָהג כַּפְבָרָא הָרִאשׁוֹנָה: גֹ (ה) "צֶרִידֶּ לְכָּוָן לְבָרְכוֹת ג האים וכרון בשם הקוראים בתורה ולברכות המפטיר ויצגה (ו) אחביהם (כ) אמן, ויצלו לו להשלים מגין מאה ברכות רמו שנה ד פואים שחפר מנינם בשבת: ד הקטן יכול להפטיר: הגה ואם פראו לפפטיר (ז) מי שאינו יודע לומר ההפקרה, יכול בשו הנטח בַאוּר הַלֶּכָה משנה ברורה

וְעַל־בָל־פָנִים טוב שֶׁבָּה עוֹמָרִים סְמוּן לְהַמִּפְטִיר שְּיִשְׁמְעוּ לְקוֹל הָאוֹמֵר בְּרֹאש־חֹדֶשׁ, וְקְרִיאַת הַנְבֵיא הוא רַק מְשׁוּם שַבָּת: 🕽 (ה) צְּרְיֹךְ לְּכְוּלַ. ועל־בן הַמִּצְרָה עַל הָעוֹלִים שֶיְבָרְכוּ בָּקוֹל רָם, כָּרִי שֶׁבֶּל הַקְּהָל יִשְׁמְעוּ

וְיוּכְלוּ לַצְנוֹת אָפַן: (וֹ) אַ**חָרֵיהֶם אָפּו**ָ, רְעַל<u>ייָרִי עַנִּיִת אָפּן, חָשוֹב כְאַלוּ הָיָה פְּבָרְךְּ לַעַצְמוֹ</u>. אֵין לַעֲנוֹת אָפוַ (ס) אַחַר ״אֲפֶת וְצֶרֶק״ שֶאוֹפְרִים

--- משנ"ב שם

רמ"א - או"ח סימן תרכ"ב סע' א

לְנְעִילָה: (ה) וְאֵין אוֹמְרִים ׳אֵין כָאלהַינו׳. לְפִי שֶׁבְּשֶׁבֶּת אוֹמְרִים כֵּן כְרֵי לְמַלֹּאֵת הָּחָפֵר מַמֶּאָה בְּרָכוֹת בְּכֶל יוֹם, וֹבִיוֹם־הַכְּפוּרִים אִיכָּא הַרְבָּה שְׁכָּחִים וְאִין צָרִיכִים לְמַלֹּאַת בָּוָה. גָם פְּטוֹם הַקְּטֹרֶת אֵין צַרִידָ לוֹמַר. שהוא כֹּלוּל

(מנהגים): אַין אוֹמְרִים (ל) 'אַין כַאלֹהָינוּ' בְּיוֹם־כְּפוּד (מנהגים):

WORDS OF THE STEIPLER GAON ... TO JEWISH MOTHERS

FROM SEFER CHINUCH MALCHUTI

ילדים שגדלים בבית שאמא מתפללת מילה במילה. מבינים יותר גמרא ומשנה מכל ילד אחר.

Children who are raised in a home where the mother prays word for word, understand Gemara and Mishna better than other children.

ילדים שגדלים בבית שאמא אומרת כל ברכה לאט ובנחת, יש להם מידות יותר טובות ופחות חוצפה.

Children who are raised in a home where the mother says all her berachot slowly and pleasantly, have better Midot and less Chutzpah.

אמא שמתפללת כל יום ונושאת עיניה לשמים, הילדים שלה יותר מוצלחים מילדים אחרים.

A mother who prays every day and turns her eyes to Heaven, her children are more successful than others.

אמא שמתפללת כל יום ונושאת עיניה לשמים, הילדים שלה יותר מוצלחים מילדים אחרים.

A mother who prays every day and turns her eyes to Heaven, her children are more successful than others.

יותר מכל קלטת חינוכית שבעולם, מקרינה ברכת יישהכל נהיה בדברוי שאמא יהודיה אומרת בקול בבית.

The sound of a Jewish mother's "Shehakol" in the home, is more effective on children than any other educational recording.

ילדים שגדלים בבית שאמא מברכת ברכת המזון בקול. יש להם שמירה ממחלות ומתאונות דרכים, והגנה עצומה בשמים.

Children who are raised in a home where the mother says Birkat Hamazon out loud, have protection from illnesses, car accidents, and merit great heavenly protection.

אמא שמוכירה שם שמים, "ישתבח שמו", "בעזרת השם". כל יום לילדים שלה, יש חן של יוסף הצדיק על פניהם,

A mother who constantly mentions the Name of Hashem, as in "Yishtabach Shemo" or "Be'ezrat Hashem" at home, will merit children whose faces reflect the "chen" (charm) of Yosef Hatzadik.